

پیشتابز

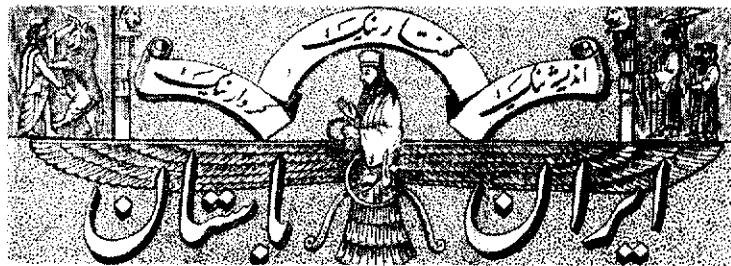
۵۵ روزی که جهان را اتکان داد

آنچه امروز را می‌دانیم از آنکه پیش از این مدتی مسیح موعده خود را در این دنیا بزرگ شدند و می‌گذرد. این اتفاق از تولد مسیح را تکانی ساخت داد. جهان محروم از رسانه‌های مدرن بود و این اتفاق را از طریق اخبار روزنامه جهان و خط سیر تاریخ را دیگر گون کرد از چین تا مصر و از هند تا ایران و افغانستان و ایالات متحده آمریکا که قتل عام بزرگ بازگانان و شهروندان مهاجر روم در آسیای صغیر (ترکیه امروز) بود روبرو گرفتند.

پس از تولد مسیح مورخان که بیش از آن انگشت شمار بودند بدترین انبوه شدند. با هجرت حضرت محمد (ص) پیغمبر ما مسلمانان آنکه در قرن هفتم میلادی وقوع یافت صدها مورخ اسلامی نیز به خیل تاریخ زنگنهان برسیدند. از آن‌وقایع بشر توانست تاریخ مستندی درباره کلیه رویدادهای جهانی در گلشته بدلست

هر چون این اتفاق را گفتند پروفسورهای فرانسوی حوادث و رویدادهای تاریخ را از زمانی که نوشته‌ای درباره آنها نداشته باشند، را رسیدند و دریافتند که ده روز زندگی بشر را دیگر گون کرد. ده روزی که جهان را لرزاند و مسخر کردند، ده روزی بودند.

پیر شوون (PIERRE SHUVIN) آتش زدن تخت جمشید را جزو این روزهایی داند. و پروفسور شوون (BA) از سقوط فلسطین سخن گفته است. درین بود که شما با نظرات این گروه از پروفسورهای

ده روزی که جهان را تکان داد

سال ۳۳۰ پیش از میلاد

تخت جمشید در آتش

نوشته: پروفسور پیرشون

ترجمه: علیرضا کاویانی

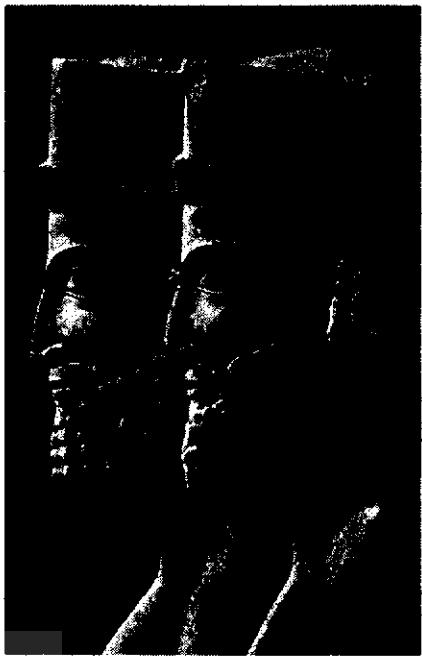
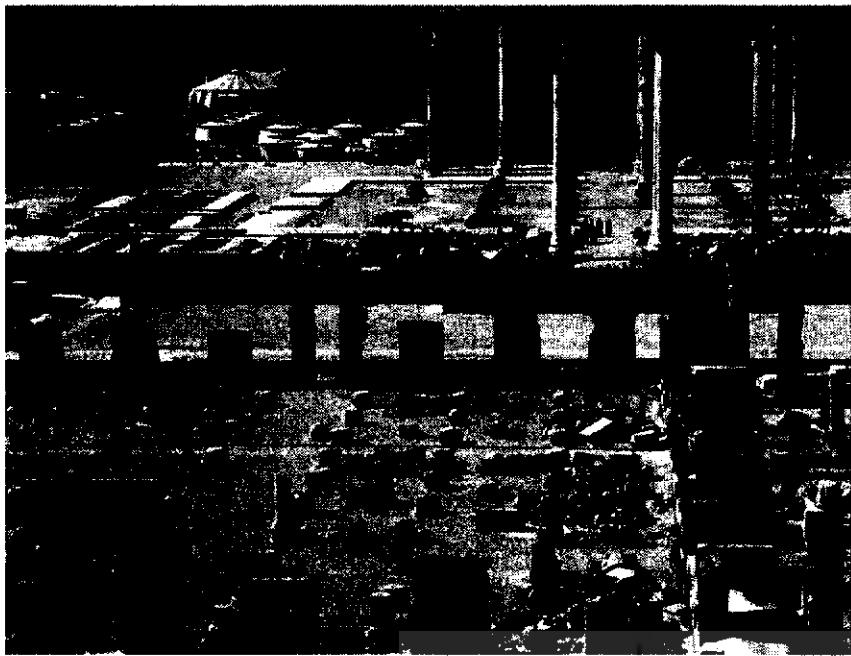
در بهار سال ۳۳۰ پیش از میلاد سپاهیان اسکندر مقدونی پس از چندین نبرد خونین با ایرانیان موفق به پیشروی در اعماق قلمرو امپراتوری هخامنشی شدند. آنان در مسیر خود از غارت، قتل عام و تجاوز در سرزمین‌های فتح شده خودداری نکردند.

در حقیقت پس از نبرد آریبل در جوالی موصل که در تاریخ اول اکتبر سال گذشته با پیروزی سپاهیان اسکندر خاتمه یافته بود، ارتش مقدونی نیروی هماوردی در برابر خود نداشت. داریوش سوم پادشاه امپراتوری پرس به کلی در هم شکسته و نیروهایش از بین رفته و متلاشی شده بودند. مزدوران یونانی و همچنین ساتراپهای وی در مراکز امپراتوری، از اسکندر استقبال کردند.

سه پایتخت امپراتوری پرس یعنی بابل (عراق امروز)، شوش و تخت جمشید به تصرف نیروهای مقدونی درآمده بود و داریوش جاره‌ای جز گریز به مرزهای دورافتاده شمال شرقی امپراتوری پهناور خود نداشت.

با این همه اسکندر در میان تعجب همگان دستور به آتش کشیدن تخت جمشید را صادر کرد. اقدامی که هیچ توجیه نظامی نداشت و تاریخ نگاران

به تدریج این سنگهای عظیم و دیوارهای آن نیز با نمایندگان مالک تابع این امپراتوری بود از این رو سوختن سقف در هم ریختند و سرانجام دیوارهای نابودی آن پیام سیاسی آشکاری بود که از پایان قدرت هخامنشیان خبر می‌داد.

پرس پلیس سوخت ولی فرهنگ ایرانی همچنان پایدار ماند

آن نیز با سوختن سقف در هم ریختند و سرانجام دیوارهایی که از خشت و آجر بنا شده بودند با گذر زمان و بارندگی‌های مذالم ازین رفتند. برای اسکندر کرد. گنجینه‌های افسانه‌ای آن فرمان به آتش کشیدن مجموعه کاخها و تالارهای با عظمت آن را صادر با این همه آتش به آسانی تخت جمشید را به کام خود نکشید چرا که در بنای آن سنگ‌های عظیم و خشت و آجر فراوان به کار رفته بود. مقدونیان ناگزیر به استفاده از پارچه‌ها و پرده‌ها و لباس‌های قیمتی پادشاهی برای فراهم ساختن آتش مورد نیاز خود شدند.

بی‌مانند در آن روزگار

با این همه ویران ساختن تخت جمشید به سیطره معنوی ایرانیان به ظاهر مغلوب بر مقدونیان پیروز خاتمه نداد. چرا که پارس‌ها پیش از این نهادهای اداری را تنظیم و سازماندهی کرده بودند که به خوبی عمل می‌کرد. نظام و سلسله مراتب اداری امپراتوری هخامنشی و تشریفات آنان در زمان حمله

هنوز در جست‌وجوی علت واقعی آن هستند. شاید اسکندر می‌خواست به تمام شهر وندان جدیدش بفهماند که امپراتوری جدیدی قدم به عرصه حیات گذاشته است.

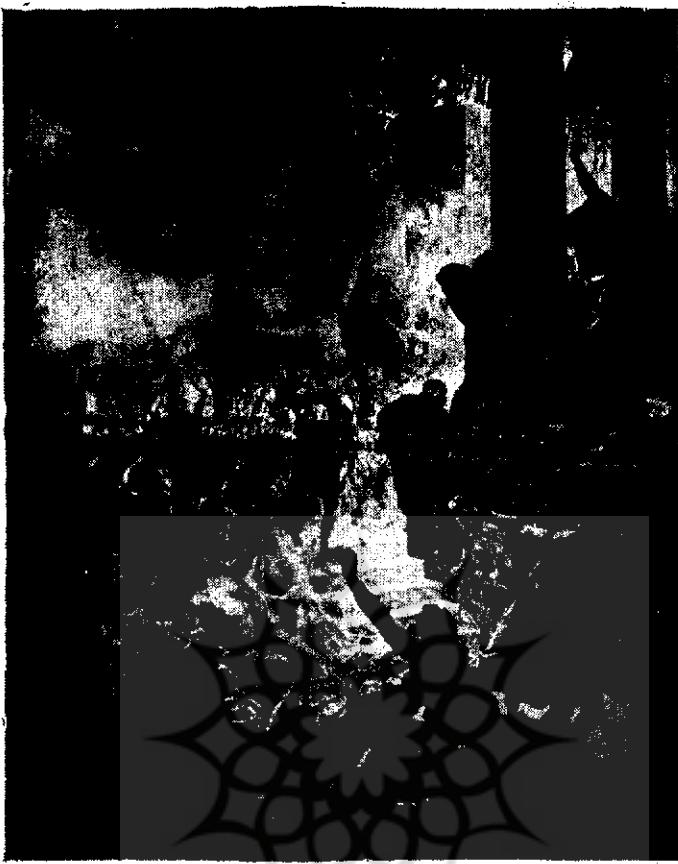
در بهار سال ۳۳۰ پیش از میلاد سه پایتخت داریوش در دست اسکندر بود. بابل شهر مقدسی که نابودی آن می‌توانست خشم و غصب ساکنان بین النهرین را برانگیزد و تعریض به آن خطر برانگیختن شورش‌های مردمی را در برداشت. شوش شهر بزرگی که خزانه‌های پادشاهان هخامنشی را در خود جای داده و پیشتر غارت شده بود. تنها تخت جمشید بود که با وجود تحمل اشغال نیروهای اسکندر، با شکوه و مجد بی‌مانندش همچنان برآشافالگران سنتگینی می‌کرد.

عظمت امپراتوری پرس

علاوه بر آن اسکندر به خوبی می‌دانست که تخت جمشید به عنوان نماد قدرت و عظمت امپراتوری هخامنشی است که همه ساله به هنگام

ستونها و سالن‌های عظیم و ذیبای پایتخت امپراتوری هخامنشی اسکندر را به چرت آورد

اسکندر مقدونی را بازگردانید و با مشعل

برده تاریخ را، روش کرس عمل از عمله قلعه

که درست اوست نخست جمشید را آتش میزند

آتش گرفتن بارگاه شاهنشاهان هخامنشی و نمونه از اندیشه فرزندان کیان

تحقیق هر چه بیشتر در آن رابطه می‌کند. جمشید رانه از کینه و خشم اسکندر نسبت به ایرانیان در زمینه فرهنگ ایرانی باید گفت که آتش سوزی تخت جمشید نشانی از پویایی چنین فرهنگی را به تصویر کشید چرا که پس از این حادثه بزرگ ایرانیان همچنان به حیات فرهنگی و معنوی خود ادامه دادند و با وجود حضور سپاهیان فاتح اسکندر در خاک خود بر مهاجمان پیروز تأییر نهادند. از سوی دیگر ویرانی تخت جمشید نتوانست به در هم آمیختن دو فرهنگ ایرانی و یونانی خلی وارد کند.

تصور ترکیب ستونهای به آتش کشیده شده تخت جمشید و مجسمه‌های غول‌آسای یونانی که خشایارشا در آن ویران ساخته بود در آثاری که سه سده بعد در ارتفاعات "نیمرود داغ" در ترکیه امروزی بنا شده بود به راستی حیرت‌برانگیز است.

بلکه پاسخی به اقدام مشابه خشایارشا در نایودی بنایی آتش در یونان می‌دانند. "پلوتارک" که تاریخ زندگی اسکندر را در کتابی منتشر کرده است در این زمینه به نقل از فرمانروای مقدونی می‌نویسد: "من مجنوب زیبایی و عظمت کاخ‌های ایرانیان هستم ولی بهتر است که آن را در پاسخ اقدام خشایارشا در به آتش کشیدن

آن بسوزانم!" باید دانست که خشایارشا یکی از بانیان اصلی گسترش تخت جمشید و عظمت آن بوده است. ماجراهی به آتش کشیدن تخت جمشید همچنان توجه تاریخ‌نگاران را به خود جلب و آنان را شفته

اسکندر همچون دو سده بیش از آن در جهان آن روزگار بی‌مانند بود. اسکندر که خود به غنای تمدن پرس به خوبی واقع بود یکسال پس از این حادثه در سال ۳۲۴ قبل از میلاد در بازگشت از لشگرکشی

چرا اسکندر مقدونی دست به چنین جنایتی زد؟

خود به شرق، جشن بزرگی در شوش برپا کرد و دختران ساتراپهای ایرانی را به ازدواج افسران خود درآورد. اسکندر خود نیز با دو شاهزاده ایرانی از جمله "رکسانا" ازدواج کرد. پارهای از تاریخ‌نگاران به آتش کشیدن تخت